

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

37 Auerte oculos meos, ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

cum se dedit, te tibi reddidit. Ergo factus, & reffectus totum te ei debes: & quicquid retinueris intoleranda auaritia est.

37 Auerte oculos meos, ne videant vanitatem.

VAna sunt omnia, quæ solida, id est, æterna non sunt. Vanitas est, inquit Sanctus Ambrosius, sollicitudo vitæ huius. Et hæc gratia Dei, & hoc munus est Domini, ut oculos animæ nostræ à negotijs huius mundi auertat. Beatitudo enim omnis à Domino est. Beatus autem vir, cuius nomen Domini spes eius: & non respexit in vanitates, & infanias falsas. Ante nos est Christus: ante nos brauium est, ad quod peruenit, qui non in incertum currit, nec reuocauit cursum suum, sed incitauit. Ad hunc dirige oculos tuos: auerte à spectaculis, auerte ab omni seculari pompa. Erige ad cælum vel nocte stellarum monilia, orbem lunæ decorum, vel die solem aspice: facta diuino omnis creatura te pascat. Christus non in vanitate venit, sed in virtute: inflammauit cor tuum, ut comprehendas, quæ mandatorum cælestium ratio, quæ animæ substantia, quæ vitæ futuræ gratia, in quo statu post hæc erimus. Erige igitur mentem, utere naturali ingenio.

Vanitas omnia terna.
Poralia.
Psal. 39.
Philip. 3.
1. Cor. 9.

Gen. 1.

Ad imaginē Dei factus es, vt superna aspicias, & terrena non quæras. Umbra est ergo vita hæc, festina ad solem, vt defendat ab umbræ huius frigore, & calorem tibi profundat æstiuum. Hæc ex S. Ambrosij egregia disputatione hinc inde breuiter collecta. Sed, quod Psalmographus petit, auerti oculos suos, ne videant vanitatem, tria mihi sonat.

Custodiendi oculi.

Primo, propter periculū.

*Ierem. 9.**Iob 31.**Iob ibid.*

Primò, periculū, ne per fenestras mori ingrediatur, sicut Ieremias dolet. Vnde, B. Iob. Pepigi, inquit, fœdus cum oculis meis, vt ne cogitarem quidem de Virgine. Videbat enim vir sapiens claudendas esse fenestras, si nolumus per illas mortem intrare. Vnde & gloriabatur. Si secutum est oculos meos cor meum. Quia videlicet diligenter cauebat propter periculum, ne oculi viderent vanitatem. Quod si interdum ex fragilitate contingeret, vt oculi auolarent, id saltem consequeretur, ne cor desiderando post oculos iret.

Secundò, propter fragilitatem,

Secundò, fragilitatem nimiam, qua laboramus. Quare perpetuò cauendum, ne oculi videant, quod malè cupiditatem accendat: quod diu stare non possit, cuius oculi infeliciter rapiuntur. Et quia Propheta diffidit viribus suis, propterea petit à Domino, vt ipsemet oculos sibi auertat, ne videant vanitatem: & vt id præmuniatur, sine cuius custodia sanitas diu subsistere nequit.

Ter-

Tertio, exactam diligentiam, per quam ne in minimo quidem offendere consentit, tum vt animi puritatem perfectissime conseruet, tum quia non ignorat vanitatem glutinosam rem esse; & facile prosterne, qui occasiones casus diligentissime non abscondit. Sint nobis exemplo pariter & cautela primorum parentum curiosae inspectiones: quibus, cum lignum pulchrum esse visum, & ad vescendum delectabile vidissent, iam tum (vt notat Chrysostomus) ante manuum extensionem fructum vetitum & decerpisse, & deuorasse videbantur.

Tertio, propter studium perfectae puritatis cordis.

Gen. 30

Ex quo quid mali ortum sit, calamitas nostra testatur. Sed multo maiori voce id clamat medicina. Ad eam quippe plagam auertendam, nostrorumque oculorum vel cupiditatem, vel incogitantiam sanandam Dei filius oculos suos, qui lucidiores sole scrutantur omnia, & vino pulchriores mentes inebriant, ab impijs ministris velari

Cur Domino velati oculi

Luc. 23

fustinuit: cum interim exultarent impij, furerent satellites, deriderent Scribae, & Magistratus Templi, Angeli pacis amarerent, & flexis genibus factorem suum, & gloriam suam adorarent: quippe cuius vultus, & oculi ipsos pascerent, & bearent.

Isai. 33

Optime etiam S. Augustinus interpretatur de curanda in rebus, quas facimus, recta intentione: quia magni interest, cum aliquid boni facimus, cuius rei contemplatione

Curanda recta intentio

pla-

platione faciamus. Atque hos oculos, inquit, quibus contemplamur, quare faciamus, quod facimus, auerti poscit, ne videant vanitatem, in qua præcipuum locum obtinet amor laudis humanæ. Ita non modo vt ne sequamur, sed vt ne videamus quidem aliud, quam Dei gloriam, petere nobis hoc versu licet.

In via tua viuifica me.

Viuen-
dum Deo.

Ps. 17.

Ps. 102.

VBique vitam appellat Deo viuere per gratiam, amorem, & legis custodiam. Et meritò idem ego à te Domine instanter peto. Nam cur mihi viuere, si non detur tibi viuere? in quo mihi est esse, & viuere; & sine quo non est viuere, vt possim in æternum de te viuere? Ergo hoc peto, hoc efflagito, hoc totis medullis à te contendo, In via tua viuifica me. Quippe extra viam tuam nec salus mihi, nec vita est. Nec solum peto, vt vitam conferes, sed vt robur assiduè nouum, ac vigorem suggeras, ne vnquam defatiger in via tua, ne vnquam consenescam, sed vt renouetur quasi Aquilæ iuuentus mea: vt vegetus semper, & viribus integris maiore per eam, ac celeriore gradu ferar.

* *
*

38 Sta-